

tager, at jeg ønsker, at Offer og Accidentfer maae falde bort, og at der ikke maa blive noget som helst Tvangsoffer, men jeg kan af de af Ministeren anførte Grunde ikke gaae ind paa den Vej, som her er foreslaaet, som desuden tager Accidentferne med. Jeg har endvidere fremhævet et Hensyn, som den høitæredede Minister ikke er gaaet ind paa, nemlig det i mine Tanker Utilstedelige, som der er i at gjøre en saadan Forandring for hele Landet, med den Trøst for Kjøbenhavns Bedkommende, at der ogsaa maa stee Noget for det, uden at man paa nogen Maade kan sige eller antyde, hvad der skal stee. Dertil kommer den Stilling, der er givet Kjøbenhavn ved en Afstemning sidste Aften med Hensyn til Pensioneringen. Disse Punkter — og jeg har blot nævnt dem, der for mig ere de væsentlige; der er mindre Ting, jeg kunde ønske ændrede, men som jeg endda kunde underkaste mig — disse Punkter ere af den Betskaffenhed, at jeg for mit Bedkommende ikke kan bibrage til, at Lovudkastet, som det nu er, bliver til Lov, eller kan frafkrive mig den Ret til at hindre det fra i den Skikkelse at blive til Lov, som jeg har, forsaavidt jeg nu skal afgive min Stemme. Jeg forudsætter, at denne Sag maa komme igjen, at den i en eller anden Form maa finde Fremme. Jeg vil bibrage, hvad jeg kan, til at den finder Fremme. Jeg troer, at der i Udcastet og i de Forhandlinger, der ere førte derom, ligger et meget vigtigt Bidrag til at løse Opgaven, naar man gaaer i den Retning, som Udcastet har fulgt, og jeg troer derfor ikke, at det derpaa anvendte Arbeide er spildt, skjøndt Frugterne deraf i dette Dieblik ikke ere saa tilfredsstillende, som de, der have deeltaget i Arbeidet, kunde ønske. Men naaget jeg saaledes haade seer, hvad godt der er i Arbeidet, som det nu foreligger, og seer, hvilket Arbeide vi paalægge os paany, naar vi ikke gjøre det færdigt nu, hvilket vi jo forresten ikke kunne, troer jeg, at man paa dette Standpunkt, naar man har den Overtydning som jeg, maa stemme mod Lovudkastet.

Clausen: Hvad jeg har at sige paa dette Sagens sidste Standpunkt, skal jeg vide at fatte kort. De Forhandlinger, der ere foregaaede,

have tilstrækkeligt godtgjort, hvor rigtigt det er, hvad der i Slutningen af Betænkningen findes bemærket, at det foreliggende Materiale — uden at der hermed skal paa nogen Maade være udtaalt nogen Undervurdering af den ministerielle Bearbejdelse af dette Materiale — er af den Betskaffenhed, at det maa betydelig berigtiges og fuldstændiggjøres, for at det skal kunne afgive paalideligt Grundlag for en Lønningslov. Ikke mindre grundet er den Erindring sammentids, at der ikke har været givet de nærmest Bedkommende, de forskjellige kirkelige Myndigheder, Veilighed til at afgive Betænkning over Lovudkastet i dets hele Omfang; dette gjælder i forholdet Grad med Hensyn til de nye Bestanddele, der under Forhandlingerne her i Thinget ere komne ind i Lovudkastet, nemlig om Præstegaardsjordernes Anvendelse, om Afsløsningen af Offer og Accidentfer, om Reglerne for Classfordelingen af Præstekaldene. Det er Punkter af den største Betydning, om hvilke ingen af Kirkens Foresatte har kunnet afgive Betænkning. Dersom et Lovforslag af denne Betskaffenhed og med saadanne Forarbejder som Grundlag skulde udkomme som Lov, vilde det ikke stemme med den Omhyggelighed og Alvor, hvormed Lovgivningsarbeidet ellers pleier at drives, og naar Afgjørelsen af den endelige Stemme for Loven skal udtrykke Dnsse om og Tilværelse af, at Lovforslaget maa udkomme som Lov i den Skikkelse, hvori det foreligger, saa ville mange Medlemmer uden Tvivl finde stor Betænknelighed ved at afgive et Ja for Loven. For mit eget Bedkommende vilde Betænkneligheden i høi Grad forsøges ved forskjellige Afstemninger. Jeg tænker herved ikke paa dem, der have fundet Sted ved tredie Behandling, og til hvilke den æredede Minister har hentydet, hvor Grunden tildeels er at søge i tilfældige Omstændigheder, men jeg tænker paa andre, hvor Afstemningen har fundet Sted med stor Fuldtallighed. Man har vel ikke villet, at de kirkelige Midler skulde indbrages i Statskassen; man har villet have dem henvisste til en særlig Lønningsfond. Men man har ikke villet optage en Bestemmelse som den, at de kirkelige Midler ikke maae anvendes til Andet end kirkelige Formaal. Da jeg sidst talte om dette Punkt, under Sagens anden Behandling, anførte jeg Exemplet af